

TENNIFOLIUM, tennfóliumm, n. sing. Se *Stanniól.*

TENNGJUTARE, m. 3. Handverkare, som af tenn förfärdigar hvarjehanda kärl och husgerådssaker.

TENNGJUTERI, n. 3. En tenngjutares verkstad.

TENNLÖD, n. 3. Se *Snäll-löd.*

TENNLÖDNING, f. 2. Lödning med snäll-löd.

TENNOXID, tennáxi'f, m. 3. Oxideradt tenn.

TENNPROF, n. 3. Profning af tennets renhet.

TENNSAK, f. 3. (mest i plural) Kärl eller husgerådssak af tenn.

TENNSALT, n. 3. Förening af tennoxid eller tennoxidul med en syra.

TENNSPAT, m. 3. Spatig tennmalm.

TENNSTEN, m. 2. Ett slags mörkbrun tennmalm, som utgöres af tennoxid.

TENOR, tenór ell. tená'r, m. 3. (ital. *Tenore*)

1) Den högre mansrösten. — 2) Person med sådan röst. — 3) D-strängen på en violin. — *Ss. T-slämma.*

TENORIST, -i'sst, m. 3. Tenorsångare.

TENORKLAV, tená'rkláv, m. 3. (i musik) Det slags klav, som står på sjerde linien.

TENORSÅNGARE, m. 3. Sångare med tenorstämman.

TENTAMEN, länntámänn, m. pl. *tentamina*. (latinskt ord) Förutgående profning till en examen.

TENTATOR, ténntátár, m. 3. (latinskt ord) Den, som tenterar en examinand.

TENTERA, ténnté'ra, v. a. 1. (lat. *Tentare*) Pröfva någon, som skall undergå examen. — *V. n.* Försöka. — *Tenterande*, n. 4. o. *Tentering*, f. 2.

THEODICÉ, teádisé, f. 3. (grek.) Bemödandet att rättfärdiga Gud med afseende på det ondas tillvaro i världen. — Skrifves äfv. *Theodicé.*

THEOGNOSI, teágnási', f. 3. (grek.) Kunskap om Gud. — Skrifves äfv. *Theognosi.*

THEOGONI, teágná'f, f. 3. (grek.) Lära om hedniska gudars tillkomst eller födelse. — Äfv. *Theogoni.*

TEOKRATI, teákratí', f. 3. (grek.) Prestregering under Guds omedelbara ledning. — Äfv. *Theokrati.* [— crati.]

TEOKRATISK, teákrátissk, a. 2. Som angår en teokrati. — Äfv. *Theokratisk.* [— cratisk.]

TEOLOG, teálá'g, m. 3. (grek.) En, som är kunnig i teologien. [Theolog.]

TEOLOGI, teálá'ji', f. 3. (grek.) Religionens vetenskapliga behandling. *T-e doktor.* [Theologie.]

TEOLOGISK, teálá'jissk, a. 2. Som angår eller tillhör teologien. *T-t studium.* [Theo-.]

TEOLOGISKT, teálá'jisskt, adv. I teologiskt hänseende. [The-.]

TEORB, teá'rrb, m. 3. (ital. *Tiorba*) Ett slags luta. [Theorb.]

TEOREM, teorá'm, n. 3. (grek.) Så kallas, i matematiken, en sats, som kan bevisas. [Theoräm.]

TEORETIKER, teorétick'r, m. 3. eller **TEORETIKUS**, teorétikuss, m. (i pl. lat. *theoretici*, skämtv. *teoretikusar*, vanligen *teoretiker*) En, som sysselsätter sig med blotta teorien. [Theo-.]

TEORETISK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på teorien. [Teo-.]

TEORETISKT, adv. I teoretiskt hänseende. [Theo-.]

TEORI, teorí' ell. teá'ri', f. 3. (grek.) Vetenskaplig lära i och för sig, utan tillämpning (praxis). *Jfr. Praktik och Praxis.* [Theorie.]

TEOSOF, teásá'f, m. 3. (grek.) En, som uppgifver sig hafva gudomliga uppenbarelser och derigenom en högre kunskap om Gud. [Theosoph.]

TEOSOFI, teásá'fi', f. 3. (grek.) Föregifven högre kunskap om Gud, som på öfvernaturlig väg bibringas vissa utvalda. [Theosophie.]

TEPIG, a. 2. (pop.) Se *Våpig.*

TERAPI, --pi', f. 3. (grek. *Therapeia*) Lära om sjukdomars behandling och de sjukes vård. [Therapie.]

TERAPEUTIK, terapävvti'k, f. 3. Se *Terapi.*

TERIAK, tëriack, m. sing. (af grek. *Thiáron*, vildt djur) Ett mångfaldigt sammansatt läkemedel, ursprungligen ett motgiftigt emot giftiga djurs bett, sedan länge ansedt som ett universalmedel, men nu till stor del kommet ur bruk. [Theriak.]

TERM, tär'm, m. 3. (lat. *Terminus*, gräns) 1) Ord, uttryck. — 2) (mat.) a) Hvarje storhet i en proportion eller i progression. — b) Hvarje storhet i en algebraisk expression, som är skild ifrån en annan genom tecknet + ell. —

TERMIN, tär'mi'n, m. 3. (lat. *Terminus*, gräns) 1) Bestämd tid, förfallotid. *Betala i två t-er. T-en är ute.* — 2) Viss bestämd tid på året, då någon viss sysselsättning äger rum, t. ex. vid ett läroverk (Lästermin), en teater, o. s. v. Se *Speltermin*, m. fl.

TERMINOLOGI, tär'miná'lá'ji', f. 3. (af lat. *Terminus*, och grek. *Logos*, lära) Sammanfattning och förklaring af de brukliga konstorden i en vetenskap, o. s. v.

TERMIT, tär'mi't, m. 3. Hvit myra i de tropiska länderna. *Termes fatale.*

TERMOMETER, tär'momét'r, m. 2. pl. — *metrar.* (från grek.) Glasrör, i ena ändan utblåst till en ihålig kula, samt till en del fylldt med quicksilver och graderadt, med hvars tillhjälp större eller mindre värmegrad kan bestämmas. *Värmemätare.* [Therm-.]

TERMOMETRISK, a. 2. Som angår termometern.

TERN, tär'n, m. 3. (af lat. *Terni*, tre i sender) 1) Tre ark papper, lagda inom hvarandra. — 2) Tre numror, som utkomma på en lotteriinsats.

TERNA, TERNING, se *Tärna. Tärning.*

TE-RÖS, të-rós, f. 1. En art af Rosornas släkte, hvars blomma har lukt af kinesiskt te. *Rosa Thea.*

TERPENTIN, tärppánnti'n, m. sing. (lat. *Terebinthina*, näml. *resina*) Den flytande kådan af vissa barrträd. *Vanlig t.*, gran- eller talkåda, som kommer i handeln uti form af en grågul, oklar, grötformig eller honungstjock massa. *Venedisk t.*, af Lärkträdet, klar, genomskinlig, af hvitgul färg. *Fransk t.*, en liknande sort af trädet *Pinus picea*. *Cyprisk t.*, af trädslaget *Pistacia terebinthina*. — *Ss. T-aktig.*

TERPENTIN-FERNISSA, tärppánnti'n-fär'nissa, f. 1. Fernissa, beredd af venedisk terpen- tin, terpentinolja, m. m.

TERPENTINOLJA, f. 1. Ett slags olja, som erhålles, genom distillation med vatten, af terpen- tin.

TERPENTIN-SPIRITUS, tärppánnti'n-spí'ri- tuss, m. sing. Se *Terpentinolja.*

TERPENTINTRÄD, n. 3. Trädslaget *Pistacia terebinthina*, på Cypern och Chios.

TERPSICHORE, terrpsikóre, nom. prop. f. (grek.) Danskonstens sångmō.